

Kortenhoef nog zeer veel landschapsindrukken, in '82, '86 en '89 heeft Noorden hem zeer bezig gehouden. Dan is het in enkele contouren saamvatten, het vrij en los noteeren van impressies opmerkelijk. Hij etst; hij schildert met waterverf; hij gebruikt nog eenige malen groote oppervlakken (zoo de steenbikkers van '87, bloemen en blaren van '88); hij heeft nog aandacht voor figuratie en interieur (de kaartspelers in Kortenhoef van 1890, ook een mooie teekening van vader Verster met den broer van Floris aan tafel een spel spelende). Maar merkwaardig is hoe al deze verscheidene werkvormen en motieven na '90 geleidelijk verdwijnen.

Bij hooge uitzondering komt dan nog een teekening voor. Van de vele bloem- en andere stillevens, die nu gaan komen, bestaat niet ééne teekening. Wat nu als teekenwerk zich nog openbaart hangt dan ten nauwste samen met het waskrijt-werk. Alleen voor de drie Chineesche theebusjes uit 1919 heeft hij eenige fragmenten in potlood geteekend; maar dit is, nadrukkelijk, een bijzonderheid.

* * *

Uit het voorafgaande is niet alleen de loswikkeling uit de voorhanden landschappelijke schilderkunst, maar evenzeer het beeld van zijn eigen ontwikkelingswijze te zien.

Verster heeft nooit aan periodieke eenzijdigheden geleden wat zijn werkmotieven betrof. Zijn werk ontsnapt aan een chronologische indeeling naar het onderwerp. Zoo teekent hij in 1902 in waskrijt, waarschijnlijk voor het eerst, een dood vogeltje. Hij komt pas in 1904 daarop terug en in 1907 ten volle. Het motief heeft na 1907 afgedaan. Zoo vindt de nap en het schaalpje met eieren van 1906 pas in 1914/15 eene hernieuwing; stillevens van bokkingen komen voor in 1902, 1908 en 1913/14 (de laatste zijn zoek).

Ook het portret is niet aan tijd gebonden. Van tijd tot tijd komt na '84 een portret voor: in '87 broeder van Floris Verster, 1901 en 1902 portretten van zijn moeder en vader, in 1908 twee studies, vervolgens portretten in 1910, '11, '12, '13, '14, '18, terwijl tusschen '20 en '22 (dus laat) de meeste, waaronder tevens de beste, portretten volgen. Tusschen de jaren '02 en '08 zijn geen portretten bekend.

Eene indeeling volgens de bekende onderscheiding van hartstochtelijke en bezonnen periodes is evenmin binnen tijdsgrenzen vast te leggen.

Tusschen 1892 en 1907 ontstaan zeer veel werken van buitengewone stilte, maar daartusschen door ronkt de vlam van zijn kleur-bezetenheid met niet minder intensiteit ('92, flesschen; '93 schaal met rozen; '94 darwintulpen; bokkingen 1902; „puik en duin” van '04; tomatenstudie, schets van hoed en handschoenen '06, moestuin met sneeuw '07). Ook